

ALLAHU TEÂLÂ
SÜNNET'E İTTİBA
EDENLERİ SEVER

ŞEYHULİSLAM İBN TEYMIYYE

**ALLAHU TEÂLÂ
SÜNNET'E İTTİBA
EDENLERİ
SEVER**

ŞEYHULİSLAM İBN TEYMIYYE

İHYA YAYINLARI

1435

ALLAHU TEÂLÂ
SÜNNET'E İTTİBA
EDENLERİ
SEVER

ŞEYHULİSLAM İBN TEYMIYYE

irtibat

kitabvesunnet@gmail.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdederiz ve O'na istiâne ederiz ve O'ndan mağfiret dileriz. Ve nefislerimizin şerlerinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur ve kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Ve Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlu olduğuna şehadet ederim.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölünüz."¹

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinizden sakının; kendi adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir."²

¹ Âl-i İmran Suresi, 102. ayet

² Nisa Suresi, 1. ayet

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin, ki amellerinizi ıslâh etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, o fevz'ul-azîm (en büyük mükâfaat) ile kurtuluşa ermiş olur."^{3,4}

Emmâ ba'du: Muhakkak ki sözün en doğrusu Allah'ın kitabıdır ve yolların en güzeli de Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yoludur ve işlerin en şerlisi sonradan çıkarılanlardır ve her sonradan çıkarılan bid'attır ve her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir. Ve ba'du:

Şeyhulİslam Ebu'l-Abbas İbn Teymiyye (rahimehUllah) şöyle demiştir:⁵

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

"De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana ittiba ediniz ki, Allah sizi sevsin..."⁶

³ Ahzab Suresi, 70.-71. ayet

⁴ Sözümüze Allah Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'den sahih olarak rivayet edilen hacet hutbesi ile başladık. Ebu Davud (2118), Tirmizi (1105) ve İbni Mace (1892)'de tahrir edilmiştir. Senedi sahihtir.

⁵ Şeyhulİslam'ın "Kulluk" isimli risalesinden

⁶ Al-i İmran Suresi, 31. ayet

Demek ki, Allahu Teâlâ ancak Resûlu'ne uyanları seviyor. Demek ki, Resûlu'ne uymuş olanlar gerçekten sevmiş oluyorlar Allah'ı, başkaları değil...

Resûle uymak ise, ancak kulluğun ne olduğunu araştırıp öğrenmekle mümkün olacak bir iştir. Halbuki, Allah'a muhabbeti olan pek çok kimse, Allah'ın gönderdiği Şeriat'tan ve Sünnet'inden çıkmakta ve sayıp dökemeyeceğimiz çeşitli sapıklıklar ileri sürmektedirler.

Hatta bunlardan bazıları, emirlerin kendisinden iskat olduğunu ve haramların kendisine helâl kılındığını ve daha birçok Allah'ın Şeriatına, Resûl'un Sünnet'ine aykırı iddialarda bulunuyor.

Bir âyeti kerimede, Allahu Teâlâ, yalnız kendisine ve Resûlu'ne itaat edip muhabbet duymayı ve Allah ve Resûl için cihad etmeyi imanın temeli sayıyor.

Cihad, Allah'ın emrettiğini sevip yüceltmek, yasak ettiği şeylerden de nefret edip defetmek için yapılan mücadeledir. Allah ve Resûl sevgisinin en tabii sonucudur cihad. Allahu Teâlâ kendisini sevenlerin ve kendisinin sevdiklerinin tarifini yaparken şöyle buyurmaktadır:

Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı izzetlidirler. Allah yolunda cihad ederler ve kınayıcının

kınamasından korkmazlar. İşte o, Allah'ın fazlıdır, onu dilediğine verir ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir."⁷

İşte bunun içindir ki, bu ümmetin Allah'a olan muhabbeti, diğer geçmiş ümmetin muhabbetinden çok daha şiddetli ve ileridir. Bu ümmetin Allah'a olan kulluğu eski ümmetlerin kulluğundan çok daha üstündür.

Bu ümmetin en üstünü ise, Allah Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ashabıdır. Onların içinde de en ileri olanı, Resûl'e en çok benzeyenidir. Durum böyle olunca, muhabbet edenlerin durumu acaba nerede kalır?

Şeyhlerden şöyle sözler duyulmuştur:

"Muhabbet kalpte var olan bir ateştir ki, mahbubu, sevileni murat etmekten gayri her şeyi yakar kül eder."

Bu sözlerle, meydana gelen her şey, vakıa halinde ortaya çıkan her oluş ancak Allah istediği için var olur. Allah'ın istemediği hiç bir şey meydana gelemez. Böyle olunca da, elbette ki Allah'ı sevdiğimiz için, onun murad edip ortaya çıkardığı her ne varsa sevmemiz gerekmektedir. Hatta küfür, fasıklık ve isyanı bile. Evet böyle zannetmektedirler. Madem ki, kalpte doğan bir hali Allah'a olan sevgi yakmamıştır, öyleyse o şey güzeldir telakkisi.

⁷ Maide Suresi, 54. ayet

Halbuki bir insanın varlık âleminde bulunan her şeyi sevmesine imkân yoktur. İnsan ancak kendisine iyi gelen, faydası olan şeyleri sever. Kendisine zıt olan, karşı koyan, zarar veren şeyleri ise hiç sevmez.

Bu adamlar hiç şüphe yok, kendi nefsi isteklerine uyarak böyle hatalara düştüler. Tabii ki, kendi nefislerinin istediği şeye uydukları için, nefsî istekleri gelişip çoğaldı, böylece şehvetlerine daldıkça daldılar, nefislerinin istediği ve sevdiği şeyleri Allah sevgisi içinde görmeye başladılar. Her türlü sapıklığı Allah sevgisinden ötürü sevdiklerini iddia ettiler.

Halbuki ise, Allah'a muhabbet, sadece Resûl'un getirdiklerini sevmekle, yasakladıklarını sevmemekle mümkün olacak bir yüce haldir. O'nun sevmediğini sevmek, bu hali kesinlikle siler süpürür.

Allah'ın, sevmediği, nefret edip gazap ettiği, hasılı yasakladığı şeylere ait kaza ve kader konusuna gelince:

Şayet bir insan O'nun buğz ve gazab ettiği şeyleri, aynı şekilde göremezse, yani, gazab ve nefretine muhatab saymazsa, Allah'ı sevmemiş olur. Aksine buğz ve gazab ettiklerini sevmiş olur ve böyle bir kişinin başına geleceklerden şikâyeti olamaz.

Gelelim İslâm şeriatına uymak ve onun adına cihad etmek meselesine:

Bu gerçek mü'minlerle, sahtelerini birbirinden ayıran en geçerli endazedir. Allah'ı sevenlerle, Allah'ın sevdiklerini, yani, Allah'a muhabbet duyanla, genel rububiyyete bakarak Allah'a muhabbet ettiklerini iddia edenlerin arasını ayıran en kesin çizgidir cihad. Kur'an'a uyanlarla, İslâm'da olmayanların arkasında koşanları birbirinden ayırt eden, çok kesin bir şablondur cihad.⁸

Gönderdiği kanunlara uymadan, Allah'a muhabbet beslediğini söyleyenlerin muhabbeti, Hıristiyanlarla Yahudilerin beslediği muhabbete benzer. Hatta bunların durumu Yahudi ve Hıristiyanlardan kötüdür. Şirki onlarınkinden daha beter bir şirktir. Çünkü, onları cehennemlik yapan saik, aralarında var olan nifaktır.

Bazen de, yahudi ve hıristiyanların küfrü seviyesine varamadıkları zaman; Tevrat'ta ve İncil'de Allah sevgisinin teşvik edildiği, onların üzerinde ittifak ettiği hususlardandır. Hatta bu keyfiyet, onlara göre dînî

⁸ Buradaki cihadtan maksad müellifin yukarıda dediği gibidir: "Cihad, Allah'ın emrettiğini sevip yüceltmek, yasak ettiği şeylerden de nefret edip defetmek için yapılan mücadeledir." Yoksa günümüzdeki bazılarının yaptığı gibi Allah (subhanehu ve teâlâ)'nın kitabına ve Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem) Sünnet'ine uymadan insanları hunharca katletmek değildir.

emirlerin en büyüğüdür. Nitekim İncil'de İsa (hakkında) şöyle söyle(nil)mektedir:

"Bütün, kalbinle, nefsinle ve aklınla Allah'ı seveceksin!"

Hıristiyanlar, çoğu zaman bu sevgiye sahip olduklarını ileri sürerler. Onlarda ibadet çoğunlukla sevgi üzerine oturur. Fakat, Allah'ın kanunlarına uymadıkları için, bu sevgileri boş bir sevgidir. Allah'ın sevdiklerini sevmedikçe, iddia ettikleri sevginin onlara hiçbir faydası yoktur. Allah'ın sevdiklerine uymuyorlar ve tam tersine, gazab ettiklerine uyuyorlar ve böylece Allah'ın rızasına kulak asmıyorlar. Bunun için de bütün amelleri heba olup gitmektedir.

Zira Allah kâfirlere lanet etmektedir. Ancak kendisini sevenleri sever. Kul Allah'ı sevmediği takdirde, Allah'ın öyle bir kulu sevmesi bahis konusu bile edilemez. Ancak, kul Allah'ı hangi miktarda seviyorsa, Allah da o kulu sevdiği miktarcaya sever. Her ne kadar, Allah kulun yaptığından daha çok verecektir ama, kul bir verirse Allah on verecektir ama... Bir hadiste buyrulduğu üzere:

"Her kim bana bir karış yaklaşırsa, ben ona on karış yaklaşırım; Kim bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona on

kulaç yaklaşırım; kim bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim."⁹

Allahu Teâlâ, muttakileri, muhsinleri, tevbe ederek günahlarından temizlenenleri sevmekte olduğunu haber vermektedir. Daha başka bir deyimle, aşağıdaki sahih hadiste beyan buyrulduğu üzere, Allahu Teâlâ, emrettiklerini yapan, yasakladıklarını da yapmayan herkesi sever.

Kudsî hadiste şöyle buyrulmaktadır:

"Kulum kendisine farz kıldığım şeyleri yapmakla bana yaklaştığı gibi hiçbir şeyle bana yaklaşamaz. Kulum nafilelerle bana yaklaşmaya devam eder, ta ki onu sevdiğim zamana kadar. Onu sevdiğim zaman ise, sevdiğimin işiten kulağı, gören gözü olurum."¹⁰

Sayısız hataya düşen bu akılsızlar, zühd ve takva adına misli görülmedik sayıda bid'at uydurdular. Aynen Yahudi ve Hıristiyanlar gibi, Şeriat'a, yani kanunlara uymadıkları ve o kanunların egemen olması için hiç bir teşebbüse ve mücadeleye girişmedikleri halde, Allah'a muhabbet iddia etmelerine benzer bir duruma düşmüşlerdir. Düşünün siz sapıklığın derecesini...

⁹ Buhari ve Muslim

¹⁰ Buhari

Sözde Rablerine yakınlaşmak maksadıyla, aynen Hıristiyanların yaptıkları gibi, müteşabih âyetlere, yahut da doğrumudur eğrimidir bakmadan bazı veli zannedilen insanların sözlerine itibar ettiler. Bunları dinin değişmez ölçüsü olarak kabul ettiler.

Tabii ki, sözlerini kabul ettiği şeyhleri kendileri için hüccet olarak kabul ediyor, gide gide her sözleri birer kanun oluyor bu şeyhlerin. Hayatlarını böyle yanılmaz kabul ettikleri şeyhlerin sözlerine göre yaşıyor ve elbette ki böylece onları Rab yerine koymuş oluyorlar.

Tabii ki sözleri sened olarak kabul edilen kişiler daha da çok şaşıyor, şaşırdıkça da bid'atları artıyordu. Aynen Hıristiyan ruhbanlarının durumuna benziyordu bunların durumu. Onlarda aynen Hıristiyanların İsa (aleyhisselam)'da, yahut kendi azizlerinde var olduğunu ileri sürdükleri yetkiler ve kabiliyetler gibi, kabiliyetler görüyorlar şeyhlerinde.

Hatta Allah'ın yetkilerini onlarda var sanıyorlar. Ve bu inançlarını da şiddetle savunuyorlar. Böylece Hıristiyan telakkilerini benimsemiş ve müşrik olmuş oluyorlar.

Hak din İslâm, her yönüyle Allah'a kulluğu, sadece O'na itaat ve ibadet etmeyi gerçekleştirmektedir. Bu da elbette her derecesi ile Allah'a muhabbeti gerçekleştirmektedir.

Kulluk geliştiği oranda, Allah'a muhabbet de çoğalır ve doruğa ulaşır. Kulluk eksildiği oranda da, sevgi eksilir ve nihayet yok olur gider.

Bir insanın kalbinde Allah'tan başka şeylere karşı ne kadar sevgisi varsa, o kişi de sevgi duyduğu şeylere o nispette kulluk var demektir. Allah, için olmayan her şey batıldır. Bir işte, bir harekette Allah'ın rızası murad edilmemişse, iş ve hareket batıldır. Dünya ve onun içindekiler melun olur, eğer onun içindeki ihsanlar dünyada var olanları Allah rızası için kullanmazsa. Uzun sözün kısası Allah ve Resulu'nun sevdiği ve meşru saydığı şeylerin dışında her hareket batıldır ve asla insana fayda vermez.

-Herhangi bir iş ki, Allah rızası için yapılmamıştır, Allah'tan gayrisi murad edilmiştir, Allah'tan başka bir amaç için işlenmiştir, Allah için işlenmemiş ve yapılmamış sayılır.

-Herhangi bir iş ki, Allah'ın Şeriat'ına uygun olmaz, o iş Allah için olamaz.

Daha doğru bir deyimle, şu iki hali kendinde birleştirmeyen hiçbir şey Allah için değildir ve olamaz:

1- Bir iş Allah için olmalı,

2- Allah Resûlu'nun sevgisine muvafık bulunmalı (Resûlun sevdiği bir iş olmalı).

Bunlar da Allahu Teâlâ'nın Kur'an'da buyurduğu gibi farz ve müstehablardır.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

"Her kim Rabbinin rızasına kavuşmayı arzu ederse salih bir amel işlesin ve Rabbine yaptığı ibadete hiç kimseyi ortak etmesin."¹¹

Demek ki salih amel işlemek lazımdır. Elbette ki salih amel Allah'ın Kur'an'da belirlediği ve yapılmasını istediği bütün işlerdir. Bunlar da farz ve müstehablardır.

Allahu Teâlâ'nın da buyurduğu gibi; her iş ancak sadece Allah için olmalıdır:

"Bilâkis, kim muhsin olarak yüzünü Allah'a teslim ederse onun ecri Rabbi indindedir. Ve onların üzerine bir korku yoktur. Ve onlar mahzun da olmazlar."¹²

Allah'ın Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'de şöyle buyurmaktadır:

¹¹ Kehf Suresi, 110. ayet

¹² Bakara Suresi, 112. ayet

"Kim, emrimiz üzere olmayan bir amel işlerse, o (amel) reddolunmuştur."¹³

Yine şöyle buyurur:

"Ameller ancak niyetlere göredir. Her kişi için ancak niyet ettiği şey vardır. Her kimin hicreti Allah'a ve Resûlu'ne ise, onun hicreti Allah'a ve Resûlu'nedir. Her kimin hicreti kavuşmak istediği bir dünya malına veya kadına ise, o kimsenin hicreti onlarıdır."¹⁴

İşte bu iki hadisi şerifte bildirilen iki esas, dinin temelidir. Bir kimse bu iki esas kaideyi gerçekleştirdiği oranda dinini gerçekleştirir.

Allahu Teâlâ, Resûl'lerini bu iki esası bildirmek için göndermiş, kitaplarını bunun için indirmiştir.

Allah Teâlâ'nın Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem) bunlara davet etmiş, bunlar için cihad etmiş, bunları emretmiş ve teşvik etmiştir.

Bunlar ve özellikle niyet, dinin üzerine oturduğu en kuvvetli sütundur.

¹³ Muslim ve Ahmed tahrir etmiştir

¹⁴ Buhari, Muslim, Ebu Davud ve Tirmizi tahrir etmiştir

*Bir insanın kalbinde Allah'tan başka
şeylere karşı ne kadar sevgisi varsa,
o kişi de sevgi duyduğu şeylere o
nispette kulluk var demektir. Allah,
için olmayan her şey batıldır. Bir
işte, bir harekette Allah'ın rızası
murad edilmemişse, iş ve hareket
batıldır. Dünya ve onun içindekiler
melun olur, eğer onun içindeki
ihسانlar dünyada var olanları Allah
rızası için kullanmazsa. Uzun sözün
kısası Allah ve Resulu'nun sevdiği ve
meşru saydığı şeylerin dışında her
hareket batıldır ve asla insana
fayda vermez.
müellif*

